

«فرهیختگان» چند مستند ساخته شده در دنیا بعد از ۷ اکتبر را بررسی می‌کند

دست رد مردم دنیا به خاموش شدن میکروفن فلسطین

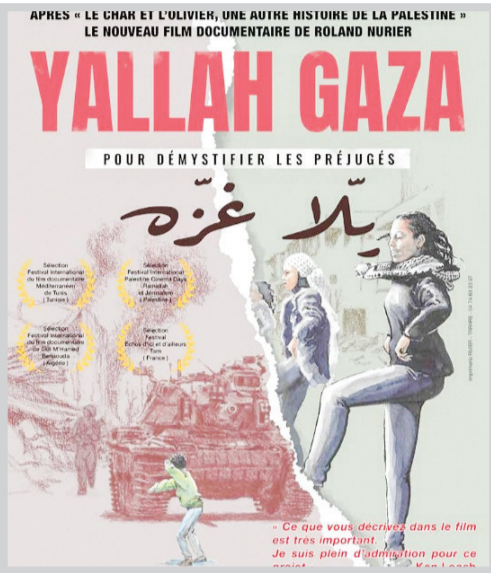
فرهیختگان

نمی‌شود. صهیونیست‌ها بعد از طوفان الاقصی، آثاری چون Supemova: The Music Festival Massacre، hashtag nova، Hamas - Angriff auf das Festival هم منتشر کردند که به جانبداری از رژیم صهیونیستی و درباره آغازین ساعات هفتم اکتبر ساخته شدند. این حجم از مستندسازی و پیش آن در انگلیس، آمریکا، کانادا و آلمان نشان از تلاش دولت رژیم صهیونیستی برای مقابله با موجی دارد که طوفان الاقصی را چیزی بیش از حملات چند ساعته می‌بیند. موجی که به مرور زمان خود را روی پرده اکران هم رساند. اکران‌هایی که در تماشاگران شان، تنها مسئولان صهیونیستی و چند خبرنگار انتخاب شده نیستند. آن طرف ماجرا هم مستندهایی است که برای فلسطین ساخته شده، مستندهایی که جریانی را در دنیا به پا می‌کند و نمی‌گذارد، جنایت‌های رژیم جعلی سانسور شود. در این گزارش به این مستندها پرداخته‌ایم.

پایان فیلم مشخص می‌شود. بعد از روشن شدن چراغ‌های سالن سازنده اثر، واحد سخنگوی ارتش رژیم صهیونیستی اعلام می‌شود. حدود ۱۰ ماه بعد و در ۲۳ آگوست ۲۰۲۴، استودیو پارامونت اثر دیگری را درباره طوفان الاقصی می‌سازد. نام مستند «we will dance again» و سازنده‌اش یاریو موزر است. موزر پیش از آنکه علاقه‌مند به سینما شود، در جنگ ۲۰۰۶ لباس ارتش رژیم صهیونیستی را بر تن داشته و پس از جنگ ترفیع گرفته است. موزر در زمان همکاری خود با پارامونت با سابقه فیلمسازی جالبی پروژه را جلو می‌برد که بی‌ربط به نیست. موزر ۴۶ ساله پیش از ما خواهیم رقصید با همکاری IDF Spokesperson's Unit یا همان واحد سخنگوی ارتش رژیم صهیونیستی، آیزنوک را ساخته است. البته مستند ساختن درباره روزهای اول طوفان الاقصی به دو اثر we will dance again و bearing witness خلاصه

به تظاهرات آمده. آریاس به جاش استنبرگ، خبرنگار لس آنجلس تایمز می‌گوید: «فیلم را برای عده معدودی اکران کردند تا نشود درباره‌اش گفت‌وگو کرد». داخل سالن اکران گیلاد اردان، نماینده رژیم صهیونیستی در سازمان ملل، گال گدوت، بازیگر اسرائیلی فیلم «wonder woman» و چند نفر از نمایندگان کنگره و تعدادی از خبرنگاران انتخاب شده نشسته‌اند. فیلم آغاز می‌شود، خبری از تصاویر کشتار مردم غزه نیست. در فیلم، این حماس است که اسلحه به دست گرفته و صدای کلاشیکفیش تمام سالن نمایش موزه تولرنس را پر کرده است. مستند شهادت دادن به کشتار هفت اکتبر یا به قول گیلاد اردان ویدئویی که قرار است نگاه مخاطب را به خاورمیانه تغییر دهد، هیچ تصویری از قیل و بعد هفت اکتبر یا طوفان الاقصی را به مخاطب نشان نمی‌دهد. دلیل یک طرفه بودن این ویدئوی ۴۷ دقیقه‌ای در

محمدحسین سلطانی خبرنگار ۸ نوامبر ۲۰۲۳ پیجر پلیس‌های گشتی لس آنجلس، آدرسی را برای اعزام نیرو اعلام می‌کند: تقاطع خیابان راکسبری و بلوار پیکو غربی، پلاک ۱۴۱۴. جلوی ساختمان موزه تولرنس. اما ماجرا چیست؟ سفارت رژیم صهیونیستی در لس آنجلس قرار است فیلم «Yth Bearing Witness* to the October Massacre» (شهادت دادن به کشتار ۷ اکتبر) را پخش کند و حامیان غزه برای اعتراض نسبت به این مستند مقابل موزه جمع شده‌اند، مردمی که پرچم فلسطین را به دست گرفته‌اند و پخش چنین فیلمی را حربه IDF (سازمان نیروهای دفاعی رژیم صهیونیستی) برای کشتار بیشتر مردم بی‌گناه می‌دانند. یکی از این افراد میگل آریاس ۳۳ ساله است که با همسر فلسطینی‌اش

فرهیختگان

سه‌شنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۳
شماره ۴۲۴۷
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

پرسه در دانشگاه و جشنواره‌ها برای اکران

روزنامه‌نگاران یهودی حامی رژیم صهیونیستی پشتیبانی می‌شد. پس از این رخ داد، به شکل برنامه‌ریزی شده‌ای اکران اسرائیلیسم در دانشگاه‌های آمریکا ممنوع و لغو شد. البته لغو اکران این مستند در اقبال دانشجویان به آن، اثر عکس گذاشت و باعث هرچه بیشتر دیده شدن این مستند شد. این مستند به یکی از محبوب‌ترین مستندها در بین نسل جدید آمریکا تبدیل شده و به صدر جدول مستندهای اپل تی‌وی رسیده است. اسرائیلیسم در جشنواره‌های مختلفی شرکت کرده و از جوایز و افتخارات آن می‌توان به برنده بهترین مستند جشنواره فیلم آریزونا، تالگراس و جشنواره فیلم یهودی سانفرانسیسکو اشاره کرد. از دیگر مستندهای منتشر شده پس از طوفان الاقصی مستند «زندگی زیباست» life is beautiful است. این نام برای مخاطبان سینما چندان هم نام غریبه‌ای نیست. سال ۱۹۹۷ پروژو بنینی فیلمی را از ایتالیا به جشنواره اسکار فرستاد که داستانش درباره خانواده‌ای یهودی در جنگال ایتالیای فاشیستی بود. فیلم زندگی زیباست با درون‌مایه‌هایی درباره هولوکاست، توانست اسکار آن سال را ببرد. حالا زندگی زیباست فلسطینی توانسته روایتی جدید را دنبال کند. در این مستند ۹۲ دقیقه‌ای که ساخته محمد جیالی است، او داستان خودش را به عنوان یک مستندساز روایت می‌کند که از غزه برای یک بازدید به نروژ می‌رود اما به دلیل بسته شدن گذرگاه رفح دیگر نمی‌تواند به غزه برگردد. ماجرای زندگی زیباست فلسطینی مانند مدل ایتالیایی با پیروزی آمریکایی‌ها و نجات خانواده از دست فاشیست‌ها تمایز نمی‌شود و محمد جیالی بین بازگشت به وطن و تابعیت نروژی باید یکی را انتخاب کند. زندگی زیباست جیالی توانست در چند جشنواره موفقیت کسب کند و برنده جایزه بهترین مستند جشنواره آمستردام و جایزه بهترین مستند حقوق بشری جشنواره ژنو شد.

از پرسه زنی در میان اکران‌های بین‌المللی گرفته تا لابی‌های صهیونیستی، از اکران با کمپانی‌های بزرگ فیلمسازی گرفته تا خیمه زدن بیرون از جشنواره‌های پرستاره، همه و همه نشان دهنده آن است که وضعیت کنونی میدان سیاسی میان رژیم صهیونیستی و غزه و فلسطین، بی‌شباهت به شرایط فعلی فیلمسازان و مستندسازان آنها نیست.

می‌توان گفت فصل مشترک فیلم‌های فلسطینی تلاش برای حضور در جشنواره‌های جهانی است. فیلم‌هایی که به دلیل کوچک بودن کمپانی‌های تولید کننده، دست‌شان از اکران در سالن‌های اصلی دور مانده و به اکران درون جشنواره‌ها دل می‌بندند. حال یک سؤال مطرح می‌شود: اگر فیلمی درباره مسئله فلسطین و غزه را آمریکایی‌ها و یهودیان ساخته باشند چه؟ باز هم محدودیت در اکران خواهند داشت؟ ۲۳ فوریه سال ۲۰۲۳ پستی روی برد دانشگاه‌های آمریکا نصب شد. روی پوستر نوشته شده بود، «اسرائیلیسم»، «اسرائیلیسم» توانست موضوع اصلی بحث در دانشگاه‌های آمریکا شود اما موضوع مستند اسرائیلیسم چیست؟ کارگردانان یهودی -آمریکایی این مستند یعنی ارین اسکلمن و سم آیلرتسن، در این مستند به بررسی افزایش سرخوردگی یهودیان آمریکایی از رژیم صهیونیستی می‌پردازند و نشان می‌دهند اعمال آپارتاید، استعمارگری شهرکش‌نشین و خشونت صهیونیست‌ها در فلسطین، نگرش یهودیان جوان آمریکایی نسبت به این کشور را تغییر داده است. این مستند روایتی از شکاف نسلی درباره هویت یهودی و موجودیت رژیم صهیونیستی است و در آن نشان می‌دهد چگونه افرادی که از این رژیم انتقاد می‌کنند، به یهودی‌ستیزی متهم می‌شوند و هرگونه انتقاد از رژیم صهیونیستی به عنوان یهودی‌ستیزی برچسب‌گذاری می‌شود. سیمون زیمرمن فعال اجتماعی، مدافع حقوق بشر و یکی از رهبران جنبش یهودی آمریکایی ضد صهیونیسم «IFNot Now»، به همراه ایتان یکی از سران سابق ارتش رژیم صهیونیستی تجربیات خود را که محور ساخت مستند اسرائیلیسم است، مقابل دوربین اسکلمن و آیلرتسن بیان می‌کنند. این مستند دیدگاه افرادی دیگر با گفتمان‌های متفاوت از جمله نوآم چامسکی (فیلسوف و نظریه پرداز سیاسی آمریکایی)، کورنیل وست (فیلسوف و فعال سیاسی)، جرمی بن آمی (بنیان‌گذار و رئیس موسسه جی استریت)، آبه فاکسمن (رئیس سابق جنبش ضدافترا)، سامی عواد (فعال حقوق بشر فلسطینی) و پیتر بینارت‌راهم در خود جای داده است. البته اوضاع پس از طوفان الاقصی چندان هم به نفع اسرائیلیسم نبود. پس از گذشت یک ماه از طوفان الاقصی کمپنی علیه اکران این مستند در دانشگاه‌ها به راه افتاد، کمپینی که عمروما از خارج از فضای دانشگاه و توسط

«یالاه غزه»؛ طرح شمایل فلسطین از بیرون

توجه است. کارگردان برای آنکه نشان دهد در غزه چه رخ می‌دهد با کریستوف اوبرین گفت‌وگو می‌کند. اوبرین فرانسوی‌ای که به مدت ۲۰ سال در غزه به آموزش پزشکان پرداخته است، دشواری‌های انجام حرفه خود را در مخالفت و تحت‌تشن مداوم صهیونیست‌ها در این سرزمین کوچک، به ویژه از ژانویه ۲۰۰۶، توضیح می‌دهد: زمانی که حماس در انتخابات آن سال پیروز شد. البته با غزه را نمی‌توان مستندی برای مردم غزه و درباره زندگی معمولی آنها دانست بلکه با غزه قرار است مخاطب فرانسوی یا جهانی را متوجه بحران انسانی در غزه کند، نوریر این فیلم را یک ماه پس از طوفان الاقصی و در فرانسه اکران کرد. البته اکران محدود این فیلم به دلیل آنکه سرمایه‌گذارش خود نوریر است، نتوانست گسترده باشد و صرفاً به حضور در جشنواره شیکاگو و چند سینما در فرانسه محدود شد.

وقتی قاب باژر می‌شود و تصویر بزرگ‌تر، بخش دیگری از ماجرا هم به تصویر می‌آید. ماشا یالاه Gaza است. رولاند نوریر فرانسوی، کارگردان «یالاه غزه» است که پیش از این و در اثر اربه و درخت زیتون هم نشان داده بود به سوره فلسطین علاقه‌مند است. یالاه غزه قرار است برای غربی‌ها استدلال کند که چرا مردم غزه خشمگینند و ارتباط این خشم با محدودیت‌های رژیم صهیونیستی چیست. نکته جالب اینجاست که مستند پیش از طوفان الاقصی ساخته شده و پس از طوفان الاقصی این مستند اکران شده است. نوریر با لحن تاریخی مستند را آغاز می‌کند و از گذشته غزه و شرایط غیرانسانی حاکم بر آن سخن می‌گوید. او یالاه غزه را با گفت‌وگو پیش می‌برد و سعی می‌کند حرفش را از زبان مردمی بزند که با مسئله غزه درگیر بودند. برای فهم دقیق تر آنچه در یالاه غزه می‌گذرد، یکی از گفت‌وگوهای فیلم جالب

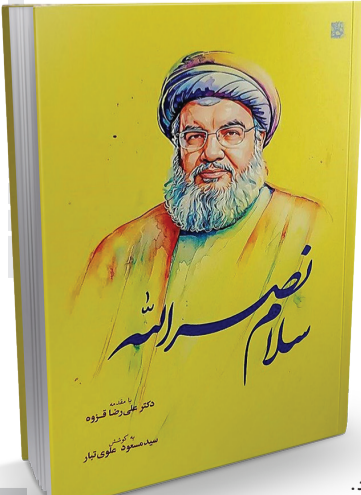
تصویری از زمین فلسطین برای کل جهان

از حامیان و دوستان، تصمیم گرفتیم آنها را مجبور کنیم که ما را ببینند و صدای ما را بشنوند. ما منتظر کسی نبودیم که از ما حمایت کند. ما خودمان کمپین رسانه‌ای راه انداختیم، خیمه‌ها برپا کردیم، نشریات خودمان را منتشر کردیم، سینمای پنهان‌نگاران را تأسیس کردیم، دریای غزه را به نمایش گذاشتیم و خرما و قهوه را - که در خانه‌های عزاداران سرو می‌کنیم - برای ارج نهدان به ابراح شهدا برای مردم فراهم کردیم.» نمایش اعتراضی ماشا راوی بسیار آگاهانه طراحی شده بود. خیمه‌ای که فیلم‌ها در آن پخش می‌شود، اشاره‌ای به خیمه‌هایی است که از زمان آغاز جنگ غزه، صدها هزار آواره فلسطینی مجبور به زندگی در آنها شده‌اند. یک پرچم فلسطین یهودی چادر را تزئین کرده بود که ماشا راوی گفت پلیس سعی داشته تا آن را بردارد. کم‌کم چادر ماشا راوی محل اجتماع طرفداران فلسطین شد. اکرانی که برخلاف آثار مورد حمایت صهیونیست‌ها، این مردم بودند که خارج از جریان اصلی اکران به تماشای آن نشستند. ماشا راوی و نیکولوف به اکران در کن کنفائک‌نکرده و از زمین صفر برای جشنواره‌های تورنتو، امان و اسکار فرستادند.

نمایند فلسطین در اسکار ۲۰۲۵، بیست و دو فیلم است. این خبر شایعه نیست و واقعیت دارد. فیلم from ground zero به تهیه‌کنندگی رشید ماشا راوی و لائونائیکولوف که شامل ۲۲ اثر تصویری از قبیل فیلم، انیمیشن و مستند است توانسته ابتکار جالبی به خرج بدهد. اثری که غزه بعد از طوفان الاقصی را به مخاطب نشان می‌دهد، غزه‌ای که ۲۲ فیلمساز فلسطینی آن را برای پخش جهانی آماده کردند. البته پخش جهانی این فیلم با یک شوک همراه بود. زمانی که قرار بود از زمین صفر» در جشنواره کن ۲۰۲۴ اکران شود، مسئولان برگزارکننده کن جلوی پخش فیلم را گرفتند، دلیل‌شان چه بود؟ فیلم سیاسی است. این پاسخ مسئولان کن درحالی است که این جشنواره فیلمی زیرزمینی از ایران را با درون‌مایه‌های سیاسی اکران کرد. «دانه انجیر معابد» حتی پا را از اکران فراتر گذاشت و برنده جایزه ویژه هیأت داوران جشنواره کن هم شد. ماشا راوی، تهیه‌کننده اثر اثر در اعتراض به این اقدام فرانسوی‌ها، بیرون از محل اصلی جشنواره چادری را برپا کرد و با یک پروژکتور فیلم را اکران کرد. ماشا راوی درباره دلیل این اقدام گفت: «من اجازه نمی‌دهم جشنواره تصمیم بگیرد که صدای ما را حذف کند. بنابراین با بسیاری

«سلام نصرالله» منتشر شد

کتاب «سلام نصرالله»؛ با ارائه ۱۱۰ شعر از شاعران ایران، هندوستان، افغانستان و پاکستان از سوی مؤسسه شاعران پارسی‌زبان منتشر شد. کتاب سلام نصرالله، دربردارنده ۱۱۰ شعر در ژنای سید مقاومت، شهید سیدحسن نصرالله، از سوی مؤسسه شاعران پارسی‌زبان منتشر شد. این اثر که ارائه‌دهنده سروده‌های شاعران از ایران، هندوستان، افغانستان و پاکستان است، به کوشش سیدمسعود علوی‌تبار تدوین و با مقدمه علیرضا قزوه منتشر شده است. علیرضا قزوه در مقدمه این کتاب درباره بزرگی شخصیت شهید سیدحسن نصرالله نوشته است: «سلام آقا سید نصرالله، نه یک سلام که صد و یک سلام، به تعداد مهره‌های تسبیحی که از دستت نمی‌افتاد، که لیانت همیشه در حال ذکر گفتن بود، «الله اکبر» از تو، «الحمد لله» که تو بودی و هستی تا هنوز و «سبحان الله» از مردانگی و عزت و غرورت. یکصد و یک شاعر این دفتر همه سلام‌گویی توانند، همه دل‌شان در نوست، واژه‌هایشان را به پای تو ریخته‌اند و هدیه تو کرده‌اند. یکصد و یک شاعر از ایران و چند کشور دیگر و چند شاعر در جای جای جهان است که مقاومت و بزرگی تو را شعر کرده است.» در بخش دیگری از این مقدمه می‌خوانیم: «تو از واژه‌ها بزرگ‌تری و عظمت تو شعر را به ستایش تو وامی‌دارد. هنوز تو زنده بودی که غزل غزل شعر و قصیده قصیده ترانه و سرود و مثنوی برای تو سروده می‌شد. تو بزرگ‌تر از تصور مایی. بی‌شک نامت فردا در «ادامه الهوف» در کنار نام اصحاب عاشق سیدالشهدا (ع) می‌آید. با نام‌های

۱۳

چارسو

ترجمه ۲ کتاب نادر ابراهیمی

انتشارات شمع و مه دو کتاب از نادر ابراهیمی، نویسنده فقید ایرانی را به زبان انگلیسی منتشر کرد. «بار دیگر شهری که دوستش می‌دارم» و «چهل‌نامه کوتاه به همسر» این دو کتاب از نادر ابراهیمی‌اند که شمع و مه در خارج از ایران این دو کتاب را منتشر کرده است. تسنیم در گزارشی نوشته است ترجمه این دو اثر به کوشش احمد مرعشی انجام شده و قرار است در کشورهای انگلیسی‌زبان و آمازون توزیع شود. انتشارات شمع و مه پیش از این کتاب «بار دیگر شهری که دوستش می‌دارم» را به زبان فرانسه منتشر کرده بود که با استقبال مخاطبان مواجه شد. همچنین «چهل‌نامه کوتاه به همسر» نیز به زبان آلمانی ترجمه و به صورت محدود توسط این انتشارات منتشر شده است. «بار دیگر شهری که دوست می‌داشتم» داستانی عاشقانه از نادر ابراهیمی است که نخستین بار در سال ۱۳۴۵ انتشار یافت. داستان، داستان ترک دیار به خاطر عشق، بی‌وفایی و در نهایت بازگشت مجدد به زادگاه است. نثری شورانگیز و شاعرانه دارد که بر ماهیت داستانی اثر سایه انداخته است. داستان عشق ممنوعه پسرمدی کشاورز و دختر خان که زمانی که با مخالفان اطریان روبرو می‌شوند نیروی عشق آنها را وادار به ترک دیار می‌کند. عشق و افسوس و غم و اندوه در تمامی اثر جریان دارد اما نویسنده مسائل دیگر چون عادات، معضلات و مشکلات اجتماعی و حتی سیاسی را نیز از نظر دور نداشته است. «عضلاتی که همچنان بعد از گذشت سال‌ها و با بازگشت مجدد راوی به زادگاهش، بر زندگی سایه انداخته است. این کتاب شامل سه فصل، باران رؤیای پاییز، پنج‌نامه از ساحل چمخاله به ستاره‌آباد و پایان باران رؤیا است. چهل‌نامه کوتاه به همسر نیز مجموعه‌ای از نامه‌هایی است که نادر ابراهیمی هنگامی که مشغول یادگیری

